

Uchwała Nr 66/2020/VII
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 9 listopada 2020 r.

w sprawie projektu nowelizacji ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Na podstawie art. 39 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1140 t.j.) uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Przyjmuje się projekt nowelizacji ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych opracowany przez Komisję Prawno-Regulaminową w związku z trwającą epidemią COVID-19.

2. Projekt o którym mowa w ust. 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej do podjęcia działań zmierzających do nadania projektowi, o którym mowa w § 1 ust. 1, biegu legislacyjnego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Marek Mastalerek

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz

Propozycja zmiany zapisów ustawowych

Mając na uwadze panującą sytuację epidemiczną Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zwraca się o wprowadzenie poniższych zmian w ustawie z 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych:

1) Dodanie art. 66b w brzmieniu:

„Art. 66b

1. Jeżeli w trakcie trwania kadencji organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzony został stan zagrożenia epidemiologicznego, stan epidemii lub stan nadzwyczajny, kadencja tych organów ulega przedłużeniu o okres trwania stanu zagrożenia epidemiologicznego, stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego.

2. Wybory do organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych nie mogą odbyć się wcześniej niż przed upływem 30 dni i nie później niż 12 miesięcy od zakończenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanów, o których mowa w ust. 1.”

2) W art. 18

a) Zdanie wstępne winno otrzymać brzmienie:

„Skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje w przypadku:”

b) Dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rozstrzyganie spraw wymienionych w ust. 1 pkt 1, 4 i 5 następuje na podstawie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, a spraw wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3 i 6 na podstawie decyzji prezesa okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej”.

3) Art. 26

a) Ust. 4 winien otrzymać brzmienie:

„W powiatach, w których liczba lekarzy weterynarii, członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przekracza 50 osób, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może utworzyć więcej niż jeden rejon wyborczy”.

b) Uchyła się ust. 6.

Uzasadnienie

1. Mając na względzie istniejące zagrożenie epidemiologiczne wywołane COVID-19 oraz w trosce o zdrowie członków naszego samorządu, po przeanalizowaniu dostępnych rozwiązań prawnych, najlepszym a przede wszystkim najbezpieczniejszym rozwiązaniem, wydaje się być przedłużenie kadencji organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych. Trwający stan epidemii nie pozwala na rzetelne i bezpieczne przeprowadzenie wyborów do organów Samorządu. Co ważne, wskazane rozwiązanie prawne w niemal identycznej formie zostało w ostatnim czasie zaimplementowane w ustawie z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r., poz. 1683 t.j. - art. 35 ust. 2a).
2. Z dotychczasowego brzmienia art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1509), dalej „ustawa”, wynika, że decyzja o skreśleniu lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej może być podjęta wyłącznie w formie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej. W wyniku tego również decyzje o charakterze deklaratoryjnym, jak np. skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z powodu jego śmierci wymaga podjęcia przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną uchwały w drodze głosowania. Nieracjonalność takiego rozwiązania jest oczywista. Dlatego aby uprościć i przyspieszyć postępowanie mające na celu skreślenie lekarza weterynarii z listy członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, gdy decyzja taka ma charakter deklaratoryjny, proponuje się, aby sprawy takie rozstrzygane były w drodze decyzji prezesa okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.
3. W myśl art. 26 ust. 4 ustawy, w przypadku, gdy na terenie powiatu liczba lekarzy weterynarii przekracza 150 osób, to wówczas rejony wyborcze na terenie takiego powiatu ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna. Przepis ten realizowany jest w ten sposób, że w takich przypadkach rady okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych opracowują propozycje podziału powiatu na rejony wyborcze, które przedstawiają Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej w celu akceptacji. Ta procedura nie ma żadnego sensownego uzasadnienia i dlatego proponuje się, aby decyzje o utworzeniu na terenie powiatu więcej niż jednego rejonu wyborczego były podejmowane przez właściwe terytorialnie okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne. Obniżenie zaś wartości progowej, przy której powyższa procedura może być wdrożona, ze 150 do 50 osób ma na celu ułatwienie organizacji zebrań

w dużych rejonach wyborczych oraz uzyskanie na nich frekwencji lekarzy weterynarii gwarantującej skuteczne przeprowadzenie wyborów.

4. Proponuje się uchylene ust. 6 w art. 26 stanowiącego o minimalnym kworum wymaganego dla ważności dokonania wyborów na zebraniu rejonu wyborczego, gdyż ta kwestia powinna być uregulowana w regulaminie wyborów do organów izb lekarsko-weterynaryjnych, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6 ustawy.